

יומן שנת "הקהל" בבית-חינו תשרי ח'תשמ"א

יום ב' דראש השנה

סדר התפילות והתקיעות התנהל כביום הראשון, אולם את התקיעות הקע בשופר אחד (ה"שני").

תפילת מנחה התקיימה בבית-הכנסת הקטן בשעה 6:15 וב-6:50 נכנס להתוועדות.

נטל ידיו (לפני הנטילה הביט על הציפורניים), בירך „המוציא“ וטבל את פרוסת החלה שלוש פעמים בדבש. פרוסה נוספת טבל שלוש פעמים במלח. לאחר מכן רמו להכריז שכל המשתתפים יטלו ידיהם וביקש בנוסף לזה שיכריזו שהכל יאמרו „לחיים“ לפני השקיעה מאחר שזה ערב שבת. כעבור מספר דקות שאל אם נשארו עדיין „גמושות“ שלא אמרו „לחיים“. הרבי חיפש את ר"מ ירוסלבסקי כדי לתת לו את החלות, אך הוא לא נמצא. אמר הרבי: „כנראה הוא עוסק בהכנסת אורחים“.

פתח בשיחה קצרה בדבר המעלה של התאספות כו"כ מ ישראל ובדבר הענין של „גדולה לגימה שמקרבת“, וסיים באומרו שכל אחד יאמר „לחיים“ ולא יעשה התבוננויות ועניות ופרישות וכו'. כעבור מספר דקות נוספות וידו שוב באומרו שלא חשוב כל כך ה„פרסום“ שבאמירת „לחיים“, אלא העיקר הוא שיעשו זאת בפועל.

הורה לשיר את הניגונים של כל הנשיאים, מניגון „שלוש תנועות“ (של הבעש"ט, המגיד ואדמו"ר הזקן) ועד לניגון „אתה בחרתנו“. כשהורה לשיר ניגון של אדמו"ר הזקן החלו לשיר „אבינו מלכנו“ ואמר הרבי בחיוך שבשבת אין אומרים „אבינו מלכנו“. שרו, איפוא, את הניגון „לקראת שבת“, בניגון „אתה בחרתנו“ עודד את השירה במחיאות כפיים נמרצות.

לאחר הניגונים הללו הורה לשיר את הניגון שלפני מאמר ואמר מאמר ד"ה „זה היום תחילת מעשיך“ שנמשך כשעה לערך. דיבר שיחה קצרה בענין היום השני של ר"ה, בירך ברהמ"ז כשהוא מזמן ואמר שאת ה„כוס של ברכה“ יחלק, בלי נדר, לאחר ההתוועדות שתתקיים למחרת, בשב"ק, בצהריים. ההתוועדות נסתיימה ב-8:50, ומיד אחריה התפללו קבלת שבת.

את השיחה שאמר הגיה כעבור מספר ימים והיא נדפסה לקראת יום הכיפורים.